

Diakonalt = sosialt?

*I diakonien er vi opptatt av både å gjøre og å si.
Jesus sier til sine etterfølgere: Dere er verdens lys! Dere er jordens salt!
Vi skal være Jesu hender og føtter i verden.
Verbal forkynnelse og diakonal tjeneste er likeverdige komponenter i ett og samme helhetsoppdrag. Begge deler er forkynnelse av Kristus.*

Er ordet "diakonal" blitt et synonym-ord for "sosial"? Iblant kan en få inntrykk av det ved å lese kirkelig relaterte blader og tidsskrifter. "Diakonalt arbeid" (les "sosialt arbeid") på den ene side og "evangelisk arbeid" på den annen. Jeg opplever at vi på denne måten reduserer og vingeklipper et innholdsrikt og spennende bibelsk begrep. I den bibelske verden finner man ikke disse skarpe skillene mellom det sosiale/fysiske og det åndelige. Det høres kanskje tilforlættelig ut å snakke om diakonalt arbeid i forbindelse med helse, undervisning, landbruk, grasrotorganisering, mikrokreditt osv. og evangelisk arbeid i forbindelse med ordets forkynnelse, bibelstudier m.v. Men hvis diakonal kun blir et synonymord med sosial, kan vi like godt la være å bruke det.

Diakoni = en aktivitet?

Problemet med flere av de bibelske begrepene er at de ikke lar seg sette på formel. Skal vi ta Bibelens innhold og bakgrunn på alvor, kan vi ikke legge inn begrensninger. Er et av problemene at tro og kristenliv altfor lett blir en fritidsbeskjeftigelse, en slags aktivitet plassert til spesielle tidspunkt i uken? Blir Paulus' ord om at "for meg er livet Kristus..." et ideal, en drøm vi er i ferd med å miste?

Det Nye Testamente presenterer

for oss to måter å leve på, to slags livsstiler om du vil: Å tjene eller la seg tjene. For Kristus er ikke diakonien optativ. Den kan ikke velges bort. Vil du være en Jesu disippel, er tjenesten den eneste veien. Det er den måte å leve på som vår Herre og Mester har valgt for oss; for alle hans disipler; for alle kristne.

Diakonien må aldri gjøres kun til en aktivitet; en aktivitet med en eller annen forbindelse til kirke og/eller misjon. Diakoni er ikke først og fremst aktivitet. Nei, diakoni er en livsstil, en måte å leve på. Det er en livsstil Jesus Kristus har valgt for alle sine etterfølgere. Det er nettopp dette som gjør diakonien så utfordrende. Det er det som gjør at vi aldri vil kunne si at dette med diakoni, det fikser vi her hos oss.

Diakoni = det hele mennesket

Vi får ofte problemer med disse "integrerte uttrykkene" i Bibelen. De lar seg ikke enkelt avgrense, og de omfatter så mye. Når vi leser Det Nye Testamente, ser vi at ordet diakoni blir brukt om så forskjellige ting som matutdeling og bønn, til og med i det samme skriftavsnittet i Ap.gj. kap. 6. Det refererer seg til tjeneste i vid forstand, en tjeneste som fokuserer på det hele mennesket og spennvidden i de menneskelige behov, også behov for en gudsrelasjon, behov for tro og mening med

livet. Et diakonalt arbeid, en diakonal institusjon, må derfor reflektere noe av dette integrerte, helhetlige ved mennesket. Diakonien vil alltid bekjempe tendensene til oppstyking av mennesket

Diakoni = mer handling enn ord

I diakonien er vi opptatt av både å gjøre og å si. Jesus sier til sine etterfølgere: Dere er verdens lys! Dere er jordens salt! Vi skal være Jesu hender og føtter i verden. Verbal forkynnelse og diakonal tjeneste er likeverdige komponenter i ett og samme helhetsoppdrag. Begge deler er forkynnelse av Kristus.



Jørgen Haug, diakon og misjonskonsulent i Misjonsalliansen